

'*Bagger*' van Compagnie *Cecilia* doet je nadenken over de vragen van deze tijd. Maar evengoed raakt het theaterstuk de snaar van de humor en helpt het je de discussiepunten van vandaag te relativieren.

43. Dat zou de gemiddelde leeftijd zijn tot waar een Belg zich jong voelt. In *Bagger* volgen we Tom en Patricia (rollen voor Tom Vermeir en Patricia Kargboo). Hij zit erboven. Zij zit eronder. Zij heeft nog dromen, hij heeft een verleden. Is de generatiekloof te overbruggen? En kunnen ze elkaar ergens in het midden terugvinden?

Iedereen gaat op een bepaald moment op zoek naar verbinding. Regisseur Yahya Terryn – die ook de recente VRT-sitcom over de Turkse kapper *Zonder afspraak* maakte – vergroot die zoektocht in deze '*Bagger*' sterk uit. Met onder andere *On connection* van Kae Tempest als inspiratiebron zijn Terryn, Vermeir en Kargbo tot een even komische als serieuze queeste gekomen. Tom staat op het punt om met een spotgoedkoop ticket naar Malaga te vliegen. Patricia wijst hem op zijn voetafdruk. Als hij in het midden van een discussie over de onvindbare autosleutels "Ik ben toch geen mongool" roept, zegt zij fijntjes: "Ge moogt dat niet meer zeggen". Of de autosleutels gevonden worden en of Tom het vliegtuig opstapt, laten we hier maar in het midden. Misschien doet het er ook niet toe. De reis is soms belangrijker dan de bestemming. En de idealen waar ze onderweg op botsen zijn dat zeker.

Er zit een soort manifest in deze *Bagger*, een oproep om beter te doen. Om in de spiegel te kijken en goed te doen voor de ander, zonder dat je van de daken moet schreeuwen dat je jezelf aan het heruitvinden bent. Er worden stukken manifest letterlijk voorgelezen (in de vorm van een lezersbrief), maar toch heeft het publiek geen enkel moment het gevoel met de vinger gewezen te worden. Misschien komt dit door de absurde manier waarop de lezersbrief in Patricia's handen is gekomen – gekregen van een lezer met kort blond haar die *Het verdriet van België* zat te lezen in de coulissen.

Intense trip

En ja, er is er ook een grote rol weggelegd voor de vierkoppige live-band met onder anderen Naomi – Reena Riot – Sijmons en Vermeirs broer Luk. In de lijn van de eerdere *Cecilia*-productie 'Locke', ook al met Tom Vermeir in de hoofdrol, geeft de muziek ook deze voorstelling een enorme vaart. Er zijn kreunende gitaren en loeiharde drums. En de trip wordt nog intenser als Tom Vermeir er ook nog een heerlijk *spoken word*-stukje tussen krijgt waarin hij mooie woorden als 'zilervliesrijst' haast sensueel door de microfoon fluistert en op één lijn zet met 'aangetekende zending', de pracht en de pijn van het leven in een notendop.

Maar dan ineens, als je het niet verwacht, slaat de muziek om en klinkt er een lieflijk Disney-riedeltje. De vragen waar Tom en Patricia mee zitten, over hun vak, over hun identiteit, over het huidige klimaat, zijn echt, maar worden steeds in één beweging gerelativeerd. Misschien is het dat wel dat van deze *Bagger* zo'n plezier maakt om naar te kijken. Wie mee wil nadenken over de vragen van deze tijd, kan dat. Wie gewoon eens goed wil lachen, kan dat evengoed. Dus kies zelf maar welke weg je op wil, hoe je er wil geraken en welke soundtrack je daarvoor kiest.

'Bagger' speelt nog tot en met 6 mei in De Expeditie in Gent, daarna volgt een tournee.
Tickets en info: www.compagnie-cecilia.be